

Evropa se ocitla mezi Putinem a Trumpem

 politico.eu/article/europe-vladimir-putin-donald-trump-defense-security-war/

1. Zprávy
2. Komentář

I když bude Biden znovu zvolen, Evropané si uvědomují, že éra silných transatlantických prezidentů se možná chýlí ke konci.

Evropa musí přijít na způsob, jak se o sebe postarat. Ale může? | Brendan Smialowski/AFP přes Getty Images

Od Přes rybník

20. února 2024 4:00 SEČ

Autor: Ivo Daalder

Ivo Daalder, bývalý americký velvyslanec při NATO, je generálním ředitelem Chicagské rady pro globální záležitosti a hostitelem týdenního podcastu „World Review with Ivo Daalder“.

Dvě velké novinky připravily půdu pro letošní mnichovskou bezpečnostní konferenci, každoroční kongres bezpečnostní politiky, který se koná v malebném bavorském městečku, který se koná ve stínu Alp.

Jak schůzka začala, objevily se zprávy, že se ukrajinské síly stahují z Avdiivky – strategicky důležitého města ve východním Donbasu, které Rusko nikdy nedobýlo za 10 let války. Boj o toto malé město byl brutální a Ukrajina se proti hrozným přesile držela měsíce. Ale nakonec se Rusko ukázalo jako příliš silné na to, aby ukrajinské armádě došly lidi a munice.

Pak přišla šokující zpráva o smrti ruského opozičního vůdce Alexeje Navalného v odlehlém sibiřském vězení. Nikdo v Mnichově nekoupil historku Moskvy, že nejprominentnější ruský disident a trnem v oku prezidenta Vladimira Putina zemřel přirozenou smrtí. Už jednou otrávený Navalnyho náhlý exil do vzdálené arktické základny naznačoval, že se možná nevrátí živý.

„Pokud vaše přesvědčení za něco stojí, musíte být ochoten se za ně postavit,“ napsal Navalnyj na Facebooku ke třetímu výročí svého zajetí. "A pokud to bude nutné, udělejte nějaké oběti." To udělal.

Obě tyto akce, které se odehrály v rychlém sledu za sebou, vytvořily v hotelu Bayerischer Hof střízlivou náladu. A když jsem během posledních dvou dnů seděl na schůzích, povídal si u jídla a na chodbách, měl jsem převládající pocit, že Evropa čelí svým největším obavám – rostoucím obavám, že Rusko vyhrává na Ukrajině a může se příště obrátit na zbytek Evropy. rostoucí uvědomění si, že USA si mohou klidně zvolit vůdce, který nevěří v NATO a zachází se spojenci spíše jako s nepřáteli.

„Evropa se ocitá mezi Putinem a Trumpem,“ řekl mi bývalý švédský premiér Carl Bildt. A kontinent nyní potřebuje vymyslet způsob, jak se o sebe postarat. Ale může? Bude to? To byly otázky, které dominovaly víkendů.

Evropa se oprávněně obává: Válka na Ukrajině se nevyvíjí dobře a frontovým jednotkám dochází munice a muži. Generál Oleksandr Tarnavskij vysvětlil rozhodnutí stáhnout se z Adviivky : „V situaci, kdy nepřítel postupuje na mrtvoly svých vlastních vojáků s převahou granátů 10 ku 1, za neustálého bombardování, je to jediné správné řešení. “ A bez další vojenské pomoci bude Ukrajina čelit dalším tak těžkým rozhodnutím a nákladným ústupům.

V tomto ohledu Evropa udělala svůj díl, poslala jakékoli vybavení, které obsahuje její omezené zásoby, a vynaložila více na vojenskou podporu než USA. Tento víkend však ani viceprezidentka USA Kamala Harris, ani velká delegace Kongresu nedokázaly Ukrajinu ani její evropské příznivce ujistit, že dlouho pozastavený balíček americké pomoci brzy projde.

Nikdo si také nekupoval jejich výmluvy. Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj v souvislosti s rozhodnutím Sněmovny reprezentantů USA o dvoutýdenní přestávce ostře poznamenal: "Prosím, všichni, pamatujte, že diktátoři nejezdí na dovolenou."

A estonská premiérka Kaja Kallasová měla na výběr senátora Peta Rickettse, který svůj hlas proti balíčku pomoci zdůvodnil tím, že jeho prioritou je vypořádat se s velkým počtem lidí příjíždějících na jižní hranici USA. „Estonsko má na svém území také velké množství ukrajinských uprchlíků. Představují 6 procent naší populace. To by se rovnalo 20 milionům uprchlíků přicházejících najednou do Spojených států,“ řekla.

Mimochodem, pomoc Estonska Ukrajině s více než 4 procenty představuje zdaleka největší procento HDP ze všech zemí – a desetinásobek závazku USA.

Jakkoli je úspěch Ruska na místě znepokojivý, spojenci NATO se stále více obávají, že Moskva má větší ambice | Toms Kalnins/EFE přes EPA

Jakkoli je však úspěch Ruska na místě znepokojivý, spojenci v NATO se stále více obávají, že Moskva má větší ambice – jako je v konečném důsledku přímo zpochybnit NATO. A i když ne bezprostřední, hrozba potenciální schopnosti Ruska to v příštích půl tuctu let zvládnout je brána velmi vážně.

Jedna osoba bijící na poplach je generální ředitel estonské zahraniční zpravodajské služby Kaupo Rosin, který varoval, že Rusko očekává konflikt s NATO v příštím desetiletí – a že se podle toho připravuje. "Existují věci, které můžeme udělat, abychom tomu zabránili," řekl mi. "Ale měli bychom to brát vážně a začít reagovat hned."

Podobnou zprávu jsem slyšel od polského ministra zahraničních věcí Radosława Sikorského: „Před 15 lety jsme vám řekli, že přijde Putin. Nevěřil jsi nám. Řekli jsme vám to znovu před 10 lety. A pět. Pořád jsi nám nevěřil. Teď nám věř," řekl.

Ale největší nejistota pro většinu Evropanů se netýká Putina, ale Ameriky.

Neschopnost Kongresu USA podpořit Ukrajinu způsobila, že mnozí zůstali beze slov. A Trumpovo varování, že „povzbudí“ Rusko, „aby si sakra udělalo, co chtějí“ spojenci, který „nezaplatil“, stále zní nahlas.

Zatímco jeden ministr obrany se mě zeptal: "Copak nechápe hodnotu spojenců?" ("Bojím se ne," odpověděl jsem), mnozí další se konečně začínají smířovat s možností, že příští rok v lednu mohou být sami.

Východoevropští spojenci již zvyšují své výdaje na obranu na 3 procenta HDP a více a NATO Evropa jako celek letos vydá na obranu 380 miliard dolarů – tedy 2 procenta svého celkového HDP.

I když to dalece převyšuje to, co Rusko utrácí na obranu – i když jeho ekonomika přešla na válečný základ a země nyní věnuje téměř 10 procent HDP na svou válečnou mašinerii – bude chvíli trvat, než se evropské výdaje promění ve skutečné schopnosti. . Například Polsko vydá více na obranu jako část HDP než kterákoli jiná země NATO, včetně USA, ale Patrioty, tryskáče F35, vrtulníky Apache a další pokročilé vybavení budou na místě až do konce desetiletí.

Pak jsou tu problémy s výrobou. V současné době vyrábí více zemí více typů 155milimetrových dělostřeleckých granátů pro více typů odpalovacích zařízení, z nichž mnohé jsou vzájemně nekompatibilní, aby odrazovaly zahraniční konkurenci. To se nyní musí změnit.

V souladu s tím předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová slíbila soubor politických nápadů, jak zajistit, aby Evropané utráceli více – a produktivněji. Slíbila také, že podpoří lepší spolupráci jmenováním komisaře pro obranu, pokud bude letos znovu zvolena.

„Trump-proofing“ NATO a evropská obrana – jak tato fráze zní – nebude snadné. Ale mnozí nyní uznávají, že se to musí udělat. I když bude Biden znovu zvolen, Evropané si stále více uvědomují, že éra silných transatlantických prezidentů se možná chýlí ke konci.

Více od Iva Daaldera

Od Přes rybník

USA a Německo – obrat osudu

Jedinou otázkou je, zda Berlín zrychlí a povede ostatní v Evropě i mimo ni k tomu, aby začal vyplňovat prázdnotu, kterou hrozí zanechat ustupující Amerika.

12. února 5 minut čtení

Od Přes rybník

Co by znamenalo další Trumpovo prezidentství pro NATO?

Zda by znovuzvolený Trump skutečně vystoupil z aliance, jak se mnozí obávají, je vedlejší.

25. ledna 5 minut čtení

Od Přes rybník

Bidenovy bolesti hlavy v zahraniční politice v roce 2024

Vývoj v zahraničí v prvních týdnech nového roku může představovat značnou výzvu pro volební vyhlídky amerického prezidenta.

2. ledna 7 minut čtení

